

Nr 34.

Ankom till riksdagens kansli den 1 maj kl. 12 m.

Memorial, i anledning av fullmäktiges i riksgäldskontoret framställning om höjning av anslaget till arvoden åt extra ordinarie tjänstemän och vaktmästare samt till belöning för extra arbeten.

I en till bankoutskottet den 22 nästlidna april avlåten skrivelse hava fullmäktige i riksgäldskontoret anfört bland annat följande:

»Arbetet å räkenskapsavdelningen i riksgäldskontoret ökas avsevärt å alla händer genom varje nytt statslåns upptagande. Endast genom den under åren 1913 och 1914 verkställda upplåningen har antalet årligen förfallande kuponger vuxit med 462,950 st. Det torde därjämte bliva nödvändigt att inom närmaste framtiden upplägga ytterligare ett större inhemskt lån. Då riksgäldskontoret hädanefter torde komma att själft emittera inhemska statslån, bliva även på den grund ökade krav ställda på riksgäldskontorets kassaexpedition. Den inhemska upplåningen medför jämväl en avsevärt stegrad inlösen av kuponger direkt i riksgäldskontorets kassa. Under nästkommande juni och juli månader beräknas exempelvis komma att i kassaexpeditionen inlösas obligationer och kuponger till ett belopp av omkring 3¹/₄ miljoner kronor. Därtill kommer att stora mängder obligationer och kuponger, tillhörande äldre lån, som på grund av kriget uppehållits i utlandet längre än vanligt, nu börjat inkomma och tillfälligt, men för lång tid framåt, i hög grad öka arbetet.

Sedan fullmäktige efter upptagandet av 1913 års lån gjort framställning om ökning av riksgäldskontorets arbetskrafter, beslöt riksdagen inrättandet av en ny första gradens tjänst. På grund av den sedermera inträffade upplåningen, vilken ju erhållit mycket större omfattning än då kunde förutses, måste arbetskrafterna å räkenskapsavdelningen ovillkorligen ytterligare ökas.

Behovet av förstärkning gör sig närmast gällande å kupongavdelningen. Granskningen och redovisningen av samtliga till riksgäldskontorets lån hörande inlösta obligationer och kuponger är synnerligen omständlig och kräver givetvis mycket arbete. Nämda granskning måste verkställas icke blott med den största noggrannhet utan även med en viss skyndsamhet. Redovisningen bör ej draga ut över rimlig tid, vilket utan tvivel skulle väcka missnöje hos de utländska banker, som verkställa inlösen, och vara ägnat att rubba riksgäldskontorets anseende för ordning och punktlighet i dess affärer. För tillfället skulle visserligen behovet av ökade arbetskrafter kunna fyllas genom anställande av extra biträden, vilket emellertid förutsätter, att riksgäldskontoret äger till sitt förfogande ett högre anslag till arvoden åt extra tjänstepersonal än det nuvarande å 9,000 kronor.

Utom med hänsyn till kravet på ökning av arbetskrafterna anse fullmäktige även ur en annan synpunkt önskvärt att ifrågavarande anslag höjes. Av de i riksgäldskontoret anställda extra tjänstemännen med ständig tjänstgöring skola tvänne, vilka åtnjuta ett månadsarvode av 120 kronor, under innevarande år börja sin värnpliktstjänstgöring, och fullmäktige anse billigt, att de under densamma få uppbära någon del av det för dem bestämda arvodet.

Fullmäktige i riksbanken hava vid ledighet i och för fullgörande av värnplikt eller genomgående av kurs för utbildning till reservbefäl i armén eller beivrande av regementsmöte i nämnda egenskap medgivit den tjänstledige att under en tid av sammanlagt högst åtta månader, oberoende av ledighetens fördelning på ett eller flera år, få uppbära hälften av honom vid ledighetens beviljande såsom extra ordinarie tjänsteman tillkommande arvode. I skrivelse den 11 april 1912 meddelade fullmäktige bankoutskottet vad fullmäktige i detta avseende bestämt och yttrade därvid, att billigheten syntes fordra, att nu angivna regler även hädanefter tillämpades. Denna fullmäktiges i riksbanken anmälan har lämnats utan erinran av bankoutskottet och statsrevisorerna.

Med stöd av vad som sålunda förekommit i fråga om utbetalande av arvode till extra tjänstemän i riksbanken anse sig fullmäktige kunna bevilja de i riksgäldskontoret anställda extra tjänstemännen motsvarande förmåner, under förutsättning att tillräckliga medel finnas tillgängliga för ändamålet.

I riksgäldskontorets reglemente är anslaget till arvoden åt extra ordinarie tjänstemän och vaktmästare samt till belöning för extra arbeten bestämt för år 1915 till 9,000 kronor. Enligt fullmäktiges mening vore det lämpligast, att anslaget icke vid varje riksdag bestämdes till ett viss

belopp, som icke får överskridas, utan att fullmäktige erhöle rätt att för avlöande av extra ordinarie tjänstemän använda det belopp, som fullmäktige funne nödvändigt för arbetets fullgörande, liksom förhållandet är i riksbanken. Fullmäktige få därför hemställa, att bankoutskottet ville utverka riksdagens medgivande därtill, att § 32 mom. 4 d) måtte erhålla följande lydelse:

»Till arvoden åt extra ordinarie tjänstemän och vaktmästare samt till belöning för extra arbeten äga fullmäktige använda erforderligt belopp, förslagsvis beräknat till 12,000 kronor för år. För övrigt äga fullmäktige etc.

Skulle bankoutskottet icke anse sig kunna tillmötesgå denna anhållan, hemställa fullmäktige, att ifrågavarande anslag måtte höjas till 12,000 kronor från och med år 1915 räknat.»

Utskottet anser fullmäktige hava anfört goda skäl för att det anslag, som för närvarande utgår till avlöande av extra ordinarie tjänstemän m. m., må, liksom fallet är med motsvarande anslag i riksbanken, anvisas att utgå såsom förslagsanslag. Mot det av fullmäktige i sådant avseende beräknade beloppet 12,000 kronor synes icke vara något att erinra.

Utskottet får alltså hemställa,

att riksdagen må besluta, att § 32 mom. 4 d) av det för riksgäldskontoret gällande reglemente skall erhålla följande förändrade lydelse:

Till arvoden åt extra ordinarie tjänstemän och vaktmästare samt till belöning för extra arbeten äga fullmäktige att använda ett förslagsanslag av 12,000 kronor för år. För övrigt äga fullmäktige icke att tilldela tjänst innehavare vid riksgäldskontoret andra arvoden än de i avlöningsstaten och detta reglemente särskilt bestämda eller medgivna.

Stockholm den 1 maj 1915.

På bankoutskottets vägnar:

I. VON STAPELMOHR.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
 av första kammaren: herrar von Stapelmohr, Neiglick, Hedenstierna, Trapp, Wick-
 man, Boberg, Jönsson och Montgomery, samt
 av andra kammaren: herrar Vahlquist, Kristensson, Berg i Munkfors, Jonsson i
 Gumboda, Henriksson, Jonsson i Hå och Olsson i Berg.